

WSKAZÓWKI MONTAŻOWE DLA ELEMENTÓW IZOLACYJNYCH Z POLISTYRENU EKSPANDOWANEGO EPS POD DRZWI TYPU HS, HST ORAZ POSZERZEŃ POD PROGI DRZWIOWE, BALKONOWE I OŚCIEŻNICE. Materiał, z którego zbudowane są elementy izolacyjne to specjalnie utwardzony polistyren ekspandowany EPS KLINARYT.

Poniżej przedstawiamy Państwu wytyczne dotyczące montażu elementów izolacyjnych z polistyrenu ekspandowanego EPS pod drzwi typu HS, HST oraz poszerzeń pod progi drzwiowe, balkonowe i ościeżnice. Materiał, z którego zbudowane są elementy izolacyjne to specjalnie utwardzony polistyren ekspandowany EPS KLINARYT.

Niniejsza instrukcja pozwoli Państwu uniknąć problemów, które mogą wynikać z nieprawidłowości montażu elementów stolarki okiennej i drzwiowej. Wszystkie informacje należy odnosić do całego asortymentu elementów izolacyjnych.

Dobór materiałów takich jak klejo-uszczelniacze, kleje, taśmy, uszczelniacze zostaje po stronie wykonawcy uwzględniając warunki atmosferyczne, niemniej jednak zalecane są materiały, które nie będą wzbudzały wątpliwości w zakresie stosowania z materiałem podłoża oraz elementów izolacyjnych. Znani producenci chemii budowlanej, posiadają w swojej ofercie wysokiej jakości bezrozpuszczalnikowe klejo-uszczelniacze, które z powodzeniem można stosować przy montażu elementów izolacyjnych. Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją producenta. Gwarantujemy zachowanie właściwości użytkowych naszych produktów pod warunkiem dostosowania się do poniższych zaleceń montażowych. Połączenie progu HS lub ramy okiennej z naszymi elementami zostało przebadane pod kątem wiatroszczelności: klasa C5, wodoszczelności: E900 oraz przepuszczalności powietrza: klasa 4.

1. Przygotowanie podłoża.

Powierzchnia, na której będzie montowana element izolacyjny musi być wypoziomowana. Jest to bardzo istotne aby zredukować do minimum ryzyko nierównomiernego rozłożenia naprężeń ściskających. Dodatkowo powierzchnia, na której ma być postawiony element izolacyjny powinna być gładka, bez ubytków, luźnych elementów betonu i sucha. W przypadku montażu w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych należy zwrócić uwagę aby powierzchnia podłoża nie była zalodzona, oszroniona.

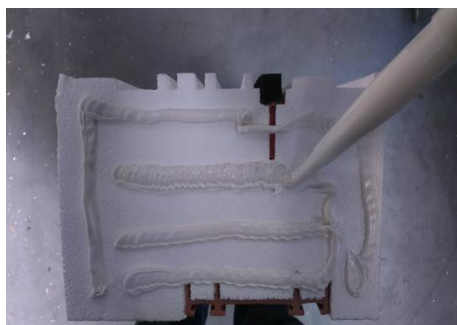
2. Przygotowanie elementu izolacyjnego.

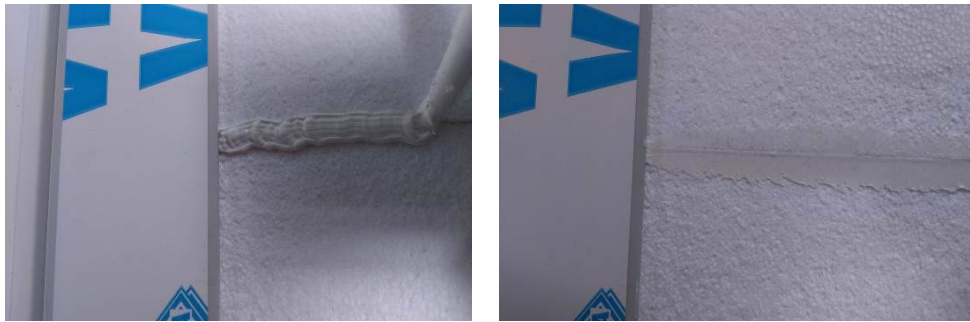
Przed montażem należy przygotować odpowiednią długość elementów izolacyjnych tak aby zostawić luz montażowo-dylatacyjny około 0,5-1 cm od ościeży. Gdy zachodzi konieczność docięcia elementu izolacyjnego na wymiar można to zrobić piłką do metalu, drewna. Należy starać się aby płaszczyzna odcięta była od strony ościeży.

W związku z tym, że montaż drzwi wymaga bardzo dużej staranności i dokładności, a przy tym jest trudny ze względu na duże wymiary oraz ciężar, elementy izolacyjne można montować na dwa sposoby. Wybór wariantu zależy od sytuacji montażowej na miejscu wbudowania elementu stolarki oraz wykonawcy.

WARIANT 1 - MONTAŻ IZOLACYJNEGO W CZĘŚCIACH DO PROGU/OŚCIEŻNICY

Pkt. 1. W tym wariantcie najwygodniej jest położyć element stolarki, do którego ma być przymocowany element izolacyjny poziomo na przygotowany wcześniej stół lub podpory aby leżał stabilnie i był łatwy dostęp do progu/ościeżnicy od spodu. Następnie po upewnieniu się, że element izolacyjny idealnie pasują do progu/ościeżnicy; przystępujemy do wklejania. Pierwszym krokiem jest pokrycie górnej płaszczyzny elementu izolacyjnego klejo-uszczelniaczem*. W przypadku HS zaleca się położenie minimum trzech ścieżek klejowych w wyznaczonych fabrycznie miejscach o szerokości około 3 mm. Należy stosować odpowiednie klejo-uszczelniacze* (patrz wstęp do niniejszej instrukcji.). Następnie wsuwamy element izolacyjny w próg/ościeżnicę, odpowiednio ustawiamy i mocno dociskamy. Całość zespalamy stosując ściski stolarskie. Jeżeli jest to możliwe, zalecane jest dodatkowe przykręcenie elementu izolacyjnego do progu/ościeżnicy od dołu. Bardzo dobrze nadają się do tego wkręty ciesielskie z łbem z podkładką. Wkręt powinien przechodzić przez dolną listwę montażową PCV. Uwaga! Konieczne jest dobranie odpowiedniej długości wkręta aby nie przewiercić na wylot progu HS-a, ościeżnicy. W przypadku progów niskich ta operacja nie jest możliwa. W ten sam sposób przyklejamy pozostałe odcinki elementu izolacyjnego, przy czym bardzo ważne jest pokrycie klejo-uszczelniaczem* powierzchni doczołowej. Element izolacyjny dociskamy do progu i dosuwamy do wcześniej przyklejonego elementu. Łącze pokrywamy klejo-uszczelniaczem*, a nadmiar usuwamy.

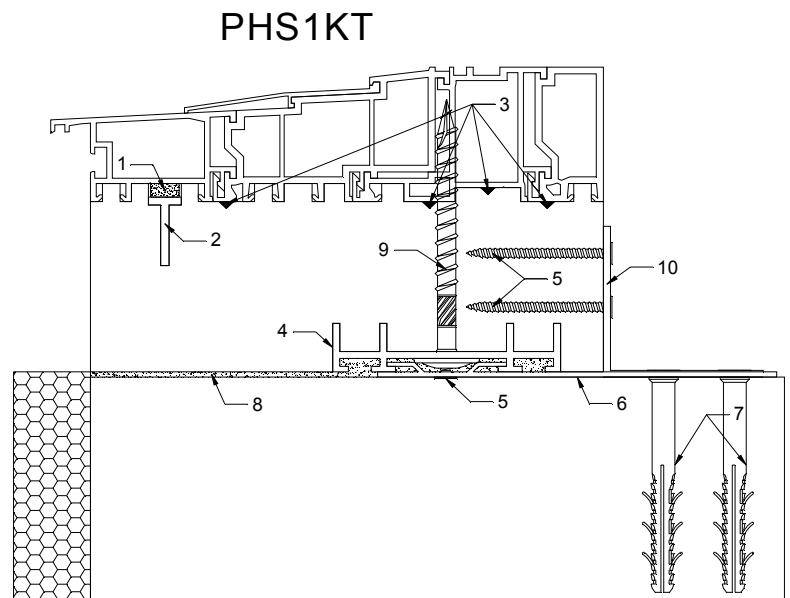
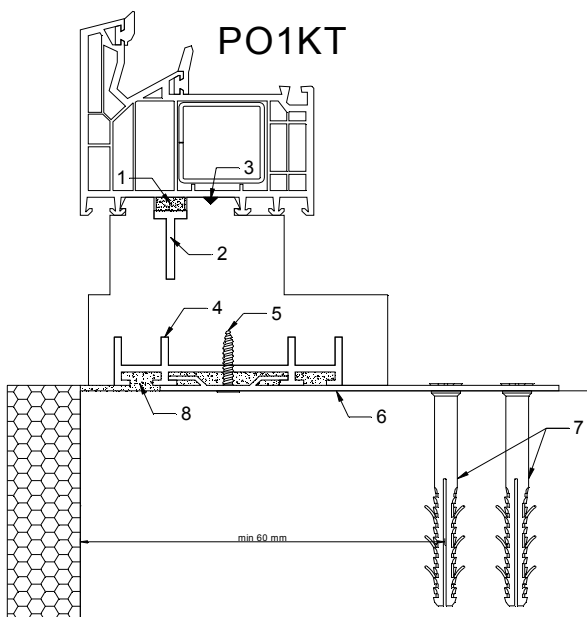

Pkt.2 Po przyklejeniu całego elementu izolacyjnego do progu/ościeżnicy, wczepiamy kotwy montażowe w dolną listwę montażową z PCV po 3 szt./1 mb i przykręcamy wkrętem montażowym. Następnie rozprowadzamy po powierzchni podłoża klej poliuretanowy do styropianu* ewentualnie klejo-uszczelniaacz* (patrz wstęp do niniejszej instrukcji) lub klej suchy z worka do styropianu**, który jednocześnie może być warstwą poziomującą. Całość ostrożnie wsuwamy w miejsce wbudowania i stawiamy na równe, nośne i wypoziomowane podłoże. Zamiast kotew montażowych można również użyć stalowych kątowników montażowych np. Knelsen i bezpośrednio przykręcić je do elementu izolacyjnego oraz do podłoża od wewnątrz. Zaleca się 3 szt./1 mb oraz używanie wkrętów montażowych o długości minimum 80 mm. Po wypoziomowaniu uzupełniamy szczeliny dylatacyjne między murem a podwaliną/poszerzeniem klejo-uszczelniaaczem*.

Mocowanie przy pomocy blach montażowych

Mocowanie przy pomocy kątowników montażowych

1 – taśma rozprężna 2 – listwa „T” 3 – ścieżka z klejo-uszczelniaaczem* 4 – listwa montażowa PCV 5 – wkręty montażowe 6 – kotwa montażowa 7 – kołki montażowe 8 – klej poliuretanowy* lub zaprawa klejowa z worka** 9 – wkręt ciesielski 10 – kątownik montażowy

WARIANT 2 - MONTAŻ ELEMENTU STOLARKI NA PRZYGOTOWANE ELEMENTY IZOLACYJNE.

W tym wariancie pierwszym etapem jest przygotowanie elementów izolacyjnych na żadaną długość. Na równym, nośnym i wypoziomowanym podłożu, po wpięciu blach montażowych, przyklejamy klejem poliuretanowym do styropianu* lub klejem suchym z worka do styropianu** do podłoża pierwszy element montażowy, a następnie za pomocą klejo-uszczelniaacza* tak jak w wariancie 1 łączymy ze sobą kolejne odcinki w całość. Bardzo ważne jest utrzymanie ułożonych elementów izolacyjnych w poziomie oraz w linii. Następnie górną część elementu izolacyjnego pokrywamy w fabrycznie wyznaczonych miejscach ścieżkami klejo-uszczelniaacza* o szerokości około 3 mm i na całość nakładamy element stolarki. W przypadku osadzania ościeżnic na poszerzeniach PO1KT istnieje możliwość przewiercania i przykręcania mechanicznego do podłoża. W tym wariancie nie potrzebujemy ścisków stolarskich.

* dopuszcza się stosowanie kleju poliuretanowego w postaci pianki z puszk (pistoletowy) w przypadku montażu w warunkach zimowych w temperaturach poniżej +5 °C pod warunkiem, że klejone podłoża i elementy będą suche, czyste, nie zmrożone, a użyte kleje będą miały dopuszczenie do stosowania ze styropianem w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych

** w warunkach zimowych w temperaturach poniżej +5 °C do kleju suchego z worka do styropianu należy dodać środek umożliwiający stosowanie w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych pod warunkiem, że klejone podłoża i elementy będą suche, czyste, nie zmrożone

Elementy izolacyjne nie mogą być stosowane do stolarki p-poż.

Ważne: w przypadku narażenia elementów izolacyjnych z polistyrenu ekspandowanego EPS na intensywne działanie promieni słonecznych zaleca się pokrycie elementów podkładem podtynkowym (np.: Cerplast Atlas). Elementy izolacyjne nie mogą być traktowane jako hydroizolacja.

NIE WOLNO POKRYWAĆ ELEMENTÓW IZOLACYJNYCH Z POLISTYRENU EKSPANDOWANEGO EPS ŚRODKAMI ZAWIERAJĄCYMI ROZPUSZCZALNIKI I INNĄ AGRESYWNĄ CHEMIĘ.